

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

21 august 2013

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele lui Dugari Leonid, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Dugari Leonid împotriva lui Dodi Alexandru privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărarea a încărcătorului auto și restituția civilă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 19 februarie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 05 februarie 2010, Dugari Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dodi Alexandru, privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărarea a încărcăturii auto și restituția civilă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 noiembrie 2008, a procurat de la Dodi Alexandru încărcătorul auto Record la prețul de 6 000 euro. Achitarea prețului bunului procurat în mărime de 6 000 euro se confirmă prin recipisele din 05 noiembrie 2008 și 25 noiembrie 2008, semnate de către Dodi Alexandru.

La momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, Dodi Alexandru l-a asigurat că, anul producerii bunului este anul 2005, iar masa de ridicare este de 1 500 kg. Încărcătorul auto Record a fost procurat pentru a fi folosit la SRL „Paper Intercom”, la descărcarea rolurilor de hârtie din vagoane, însă acesta nu poate efectua astfel de lucrări, deoarece masa de ridicare este de 1 250 kg, dar nu de 1500 kg, după cum s-a confirmat la încheierea contractului de vânzare-cumpărare. La adresarea lui Dodi Alexandru de a restitui prețul bunului, ultimul nu răspunde la telefonul mobil și este imposibil de a fi găsit. Astfel, reclamantul a fost nevoit să efectueze lucrări de reparație în sumă de 5 486 lei și să achite 2 220 lei, plata pentru 5 zile pentru staționarea vagoanelor nedescărcate la gara feroviară din mun. Chişinău.

Consideră reclamantul că, contractul de vânzare-cumpărare a încărcătorului auto Record urmează a fi declarat nul, deoarece a fost încheiat din cauza unei erori care are o însemnătate esențială și se referă la calitățile obiectului care sunt anul producerii și aptitudinea de a servi destinației avute în vedere. Dacă ar fi cunoscut

la încheierea contractului că anul producerii bunului nu este anul 2005, iar greutatea de ridicare este de 1 250 kg, dar nu de 1 500 kg, actul nu s-ar fi încheiat, deoarece bunul nu poate fi întrebuințat conform destinației.

Pe parcursul examinării cauzei, Dugari Leonid și-a concretizat cerințele, solicitând exclusiv declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a încărcătorului auto Record încheiat între Dodi Alexandru și Dugari Leonid la 25 noiembrie 2008, cu întoarcerea părților la poziția inițială prin transmiterea bunului lui Dodi Alexandru și restituirea lui Dugari Leonid a prețului bunului în mărime de 6000 euro și compensarea de la Dodi Alexandru în beneficiul lui Dugari Leonid a cheltuielilor judiciare de plată a taxei de stat în mărime de 500 lei și a cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în mărime de 2 204 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012, acțiunea a fost admisă, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare ce are ca obiect încărcătorul auto de model „Record”, încheiat la 25 noiembrie 2008 între Dugari Leonid în calitate de cumpărător și Dodi Alexandru în calitate de vânzător. A fost dispusă restituția civilă prin transmiterea de către Dugari Leonid în posesia lui Dodi Alexandru a încărcătorului auto de model „Record”; încasarea de la Dodi Alexandru în beneficiul lui Dugari Leonid a sumei de 6 000 euro, în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb din data executării. A fost încasat de la Dodi Alexandru în beneficiul lui Dugari Leonid cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 500 lei și de expertiză în mărime de 2 204 lei, iar în total cheltuieli de judecată în sumă de 2 704 lei. A fost încasat de la Dodi Alexandru în beneficiul statului taxa de stat suplimentară în sumă de 2 681,30 lei.

La 28 decembrie 2012, Dodi Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, a fost admis apelul declarat de Dodi Alexandru, a fost casată hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. În suportul concluziei sale au fost indicate prevederile art. 575, 753, 763, 765, 772, 783 din Codul civil, menționând că circumstanțele stabilite denotă netemeinicia cerințelor înaintate de reclamant.

Instanța de apel a menționat că, conform contractului de vânzare-cumpărare, termenul de garanție al încărcătorului auto constituia trei luni din momentul încheierii tranzacției, însă Dugari Leonid a efectuat lucrări de reparație peste termenul de garanție, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 66 din 05 octombrie 2009, factura fiscală din 22 septembrie 2009 și prin ordinul de plată nr. 77 din 11 septembrie 2009 și datează cu perioada septembrie-octombrie 2009. Totodată, a fost constatat, că odată ce la momentul încheierii tranzacției, părțile în contract nu au convenit asupra anului fabricării bunului, capacității de ridicare a acestuia, în recipisă nefiind specificate caracteristicile concrete ale bunului procurat la care pretinde cumpărătorul, acțiunea reclamantului nu poate fi admisă. Or, cumpărătorul la alegerea sa și pe riscul propriu a procurat un încărcător auto utilizat anterior, care corespunde destinației stabilite în contract; corespunde utilizării obișnuite și

prezintă caracteristici care există în mod obișnuit la bunuri de același fel și pe care cumpărătorul le poate aștepta ținând cont de felul bunului. Bunul era lipsit de vicii materiale ascunse, fapt ce se demonstrează prin perioadă lungă de timp în care Dugari Leonid a folosit bunul, cât și prin faptul că acesta a avut posibilitatea să-l examineze până la încheierea tranzacției, deoarece viciile invocate puteau fi depistate în mod vizibil, verificate ușor chiar și fără implicarea specialiștilor în domeniu. La caz, instanța de apel a ajuns la concluzia, că conform contractului de vânzare-cumpărare din 25 noiembrie 2008 termenul de garanție a fost stabilit pentru o perioadă de trei luni, această perioadă expirând la 25 februarie 2009, bunul vândut fiind lipsit de careva vicii materiale sau de altă natură în momentul predării acestuia, fapt ce se demonstrează prin folosirea acestuia cu succes conform destinație pe o perioadă de circa un an, fără a fi înainte careva pretenții în adresa lui Dodi Alexandru.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 11 aprilie 2013, Dugari Leonid prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel s-a bazat doar pe circumstanțele indicate în cererea de apel, iar recurentului nu i s-a acordat termenul solicitat pentru a prezenta contraargumente la cele invocate.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, bunul cumpărat a fost cu viciu, iar contractul de vânzare-cumpărare este lovit de nulitate din acest motiv.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele lui Dugari Leonid, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele lui Dugari Leonid, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele lui Dugari Leonid, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dugari Leonid împotriva lui Dodi Alexandru privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărarea a încărcătorului auto și restituția civilă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Iuliana Oprea